

2. Denne konvention skal under alle stændigheder forblive i kraft i den foreliggende form og det foreliggende indhold for,

de medlemsstater, som har ratificeret den og som ikke har ratificeret den ændrede konvention.

Henstilling nr. 133 om arbejdstilsyn i landbruget.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 4. juni 1969 er trådt sammen til sin 53. samling, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til arbejdstilsynet i landbruget, hvilket spørgsmål er opført som 4. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en henstilling, der supplerer konventionen af 1969 om arbejdstilsyn i landbruget, vedtager i dag den 25. juni 1969 følgende henstilling, der betegnes henstilling af 1969 om arbejdstilsyn i landbruget:

1. Hvor forholdene i de enkelte lande tillader det, bør arbejdstilsynet i landbruget udvides til at omfatte samarbejde med vedkommende tekniske forvaltning med henblik på at hjælpe landbrugsproducenten, uanset hans status, med at forbedre hans bedrift samt leve- og arbejdsvilkårene for de på bedriften beskæftigede arbejdere.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i konvention af 1969 om arbejdstilsyn i landbruget, kunne arbejdstilsynet i landbruget også deltage i gennemførelsen af lovbestemmelser vedrørende sådanne spørgsmål som:

- a) uddannelse af arbejdere,
- b) sociale foranstaltninger i landbruget,
- c) andelsvirksomhed,
- d) tvungen skolegang.

3. (1) De opgaver, der påhviler arbejdsinspektører i landbruget, bør normalt ikke omfatte mægling eller voldgift i sager vedrørende arbejdskonflikter.

(2) Såfremt der ikke findes særlige mæglingsorganer i landbruget, kan det midlertidigt pålægges arbejdsinspektører i landbruget at virke som forligsmænd.

(3) I det i stk. 3 (2) omhandlede tilfælde bør vedkommende myndighed i overensstemmelse med den nationale lovgivning og med de midler, der står til rådighed for det pågældende lands arbejdsadministration, træffe foranstaltninger med henblik på gradvis at fritage arbejdsinspektørerne for denne opgave, således at de i højere grad kan bruge deres tid på egentligt tilsyn med virksomheder.

4. Arbejdsinspektører i landbruget bør sætte sig ind i leve- og arbejdsforholdene inden for dette erhverv og have kendskab til de økonomiske og tekniske sider af landbrugsarbejdet.

5. Aspiranter til højere stillinger inden for arbejdstilsynet med landbrugsbedrifter bør være i besiddelse af passende faglige eller akademiske kvalifikationer eller af omfattende praktisk erfaring i arbejdsadministration.

6. Aspiranter til andre stillinger inden for arbejdstilsynet med landbrugsbedrifter, såsom tilsynsassistenten og yngre personale, bør, såfremt det pågældende lands uddannelsesniveau tillader det, have gennemgået gymnasieskolen, eventuelt suppleret med en passende faglig uddannelse, eller være i besiddelse af tilstrækkelig administrativ eller praktisk erfaring i arbejdsforhold.

7. I lande, hvor uddannelsen ikke er tilstrækkeligt udviklet, bør de personer, der ansættes som arbejdsinspektører i landbruget, i hvert fald have nogen praktisk erfaring i landbrugsspørgsmål eller vise interesse og anlæg for sådant arbejde; de bør så hurtigt som muligt modtage en passende oplæring under arbejdet.

8. Den centrale arbejdstilsynsmyndighed bør udarbejde retningslinjer for arbejdsinspektører i landbruget for at sikre en ensartet udførelse af arbejdet over hele landet.